

Meltem Hilooğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

.... Geldim

Yerle göğün dalgın olduğu yerlerden geldim
Kırpıklerimin, kırpıklerine değdigi yerden.
Umudumun umarsızlığa dönüştüğü...
Gizlenmiş saklı bahçelerin gizinden geldim.

Aynı güneşin yanığını taşıdığımız...
Aramızdaki rüzgarı santim santim hissettiğimiz...
Yağmur damlalarını paylaştığımız yerden geldim.

Dinlediğimiz ıslak şarkıların
Çıkamaz sokaklarımızdaki saklı kuyuların sesinden...
Nefesimin heyecanımı gizlediği yerden geldim .

Meltem Hilooğlu

...ben Olsaydım

Kirpiğin kuşların diyarı
Gözündeki bir kanat, ben olsaydım

Kaburganda saklanır melun sancı
Açıkta kalmış sızın, ben olsaydım

Güzellikler beliriyor aynanda
Yüzünde okunan bir dua da, ben olsaydım

Elinin çizgisinde erir yazgı
Avucunda sallanan boşluk, ben olsaydım

Doğrular yanlışlar sıralanır usulca
Etine değen bir yenilgi de, ben olsaydım

Sulusepken yenilgiler şahit
Yolunda sivrulup giden, ben olsaydım

Dünyalar kadar eski, hüznüm
Baltana değen baş, ben olsaydım.

Meltem Hilooğlu

Abuklamak

Çizgili yalnızlıklar giydim üstüme
Burnuma kadar çektim, çiçekli senfonileri
Sizin hiç bulutsuz zamanlarınıza yağmur yağdı mı bayım?
Kahverengi çaylar içtiniz mi?
Şekerinizi kaç çayla içtiniz bayım?
Dengi dengine olan davul değil miydi?
Dengeniz şaştı bayım. Dengesizsiniz.
Dengem sizsiniz.

Meltem Hilooğlu

Acı Tat

Akisleri yitik bir melodisin
Yıllanmış, çok kullanılmış ve yarım
Şarap değil ya bu...
Yıllandıkça tatlanan, yıllandıkça güzelleşen...
Öyle olsa ne değişir ?
Dimağımda acıdan başka tat mı var.?

Meltem Hilooğlu

Affedilmeyin Bayım

Günaydın bayım
Günlerdir cevap vermiyorsunuz bana
Alınıyorum artık.

Oysa bir kelimenizle dünya değişir.
Milyonlarca kuş aynı anda kanat çırpıp
Güneş penceresinde açar

Yoruluyorum bayım.
Sizinle konuşmak yoruyor
Daha doğrusu konuşamamak
En çok da hayalinize dokunamamak yoruyor.
İnsan yapamadıklarından nasıl yorulur?

Bugünü de bensiz geçireceksiniz
Kötü bir gün sizinle olsun.
Ve ne olursa olsun
Affedilmemenizi diliyorum bayım.
İyi günler.

Meltem Hilooğlu

Ah'lar Geçidi

Ey bir çağın karanlık yazgısı!
Ah'lar geçidinde duraksa...
Çekilmemiş tüm çileleri öp
Eğil, zamanın boyunduruğuna
Hicret et, soylu unvanlara
Gücenmiş bir ülken yok senin.

Meltem Hilooğlu

Aklanmış Yanlışlar

Her şey yenik düşerken zamana
Betonu usulca çatlatırken buğday tanesi
Kırılan sadece camlar değilken
Beyaz siyaha, siyah beyaza tamah ederken
Tüm zerafetiyle vücut bulmuş karanlık.
Aklanmış yanlışlar içinde...
Sen bu çağın özetisin.
Ve bu çağın vicdanı.

Meltem Hilooğlu

Alaycı Kuş

Ağırlığından ağırdır yüküm
İçimde bir dağ büyüttüm
İhanet vurdu kapımı
Dağın içine gömüldüm
Başsız ayakları yürüttüm
Güneş değildim, balçıkla sıvandım

Ah etmedim, vah demedim
Kimselere ses etmedim.
Zehrini akıttım, kelebeklere emanet ettim
Ömründen kestim, üstü kalsın dedim.

İki kanat çırpıttım,
Alaycı kuşun alayına karıştım.
Yeni dünyanın eski suretiyle;
Bir kahkaha attım.
Attıklarımın arasında kaldım.

Meltem Hilooğlu

Al-git

Sokakların kirpikleri dökük
Bütün yaşları al, git.

Şiirlerin boynu bükük
Dizeleri al da git.

Vedaların camı kırık
Tüm parçalanmışlıkları al, git.

Satır araları da, kapı aralığı da senin.
Tüm gidişler senin.
Gidişleri al, git.

Meltem Hilooğlu

Alzheimer'a

Cümlelerin ağırlığını farkettil.
Esaret onlar için kolaydı,
Dile dökmek ise zorlu sorulardan da zordu.
Ne zaman bir ölümün haberini alsa
Ağlamaya başlardı.
Durmadan... Sabah akşam.
Her şeyi unutabiliyordu.
Ama ölüm...
Onun alnında bilenen kör bir bıçaktı
Nereye bakarsa baksın,
Ayna gibi karşısındaydı.

Maziye gömülmüş üç beş hatırası vardı
Dimağına meydan okuyan...

Anılar kirpiklerine ağır gelirken;
İçinde biriken her şey gökkuşağını andırıyordu
Ne zaman belirginleşiyor, ne zaman yok oluyordu
Bilmiyordu...

Susturulmuş yalnızlıklar güneşi selamlarken
Zaman sele vuruyordu.

Kayıtsızlık kendi eğrisinde bükülürken..
İçindeki sesler içine konuşuyordu.
Belleğini neşterle okşayıp ;
Hatırlamak zor,
Unutmak ne kolay diyordu.

Meltem Hilooğlu

Batıl

Yeryüzünün kasıntı gölgeleri
Küçük dağlardan büyük egolar fışkırıyor.
Büyüttükçe hayatı sözlerde,
Küçüldünüz evrende.
Ölüm dediğin bir an
Güzellik, yakışıklılık, zenginlik...
Bir avuç toprak yeter örtmeye
Alabildiğince bak gökyüzüne
İlk çürüyen bakışların olacak.

Meltem Hilooğlu

Bir Avuç Güz Kırıntısı

1.
Güneşten, ışıktan bi haber
Yitip giden sade bir uçurum.
2.
Göğün göğsündeki sulak bahçe
Can suyumun yolları senden geçmekte
3.
Irmağından geçti, yaralı sağırlar.
Dörtnala koşuyor, sevdalı oklar
4.
Taradım sokakları, senden bir parça
Bulamadım, benzersizliğin çıktı ortaya.
5.
Diz çöküyor esrar, önünde eğilmekte.
Timsalin de yok emsalin de...
6.
Deniz kabuğunu dinle, umut desin
Unut diyor insan, umudu ne edersin
7.
Zehirli çiçekler açıyor damarlarımda
Geçmişim engebeli, sığmıyor saksılara
8.
Her şey yenik düşerken zamana
Yenilmedin, kaldın buramda
9.
Bir türküdür seni yaşamak!
Sensizlik üstü örtülü bir ağıt.
10.
Ey zamanı kısa matemim!
Bıraktığın izler ne derin.
11.
Benim yazım bu, yekpare bir hasret
Benim düşüşüm, ölümüm bu işte.

Meltem Hilooğlu

Bir Avuç Güz Kırıntısı 2

1.
Köprü oldum üşüyen ayaklara
Sırtımda sessiz bıçak, omuzumda yara
2.
Sinsi bir deprem gibi gidişin
Ağıt ağıt ilerliyor ayak sesin
3.
Engereğin gözü tatlı sohbette
Uçurumlar alacak seni bu gidişle
4.
Alnımda bile dim sevmenin hazzını
Etime dikenler, Mayıs'a kış yağdı
5.
Geçirdi tırnağını mezbele zaman
Boynumda geçmez yara, geçer zaman
6.
Nicedir yoluna düşmedim
Gözümde düştün, yoluna düşmedim
7.
Kırpiklerinde melun sis perdesi
Aralandı, çatladı elimdeki sızı
8.
Kaburgamda kırıldı geçmişin gizi
Ne yaşadım sa yaşadım, kaldı izi.
9.
Ey düşmelerden kanamayı unutmuş dizlerin toprağı!
Nice taşlar biriktirdin göğsünde.
Terket içimdeki nârı.

Meltem Hilooğlu

Bir Zaman

Ölüm güzel şey olsa gerek..
Sessizliğin hükmünde...
Yumuşak, kara toprağa uzanmak
Geçmişten de gelecekte de bihaber
Zamanın kıymeti de yok
Zamansızlığın da...

Meltem Hilooğlu

Boğulduğundan Habersiz Düş

Bıçak sırtında bir giz bilirim
Biledikçe kanayan...
Eksilmeyen..Tamamlanmayan...
Kanadıkça çoğalan..
Yarasını saklamaya çalışan...
Bir guvercinken, file kafa tutan, bir sevgi bilirim
Yağmurunu içine akıtan
Boğulduğundan habersiz bir düş bilirim.

Meltem Hilooğlu

Cehennem Kadar Güzel Umut

Ey sinsi bir deprem gibi ilerleyen zaman
Ey sinsi bir zaman gibi yaşayan insan!

Unutmasını bilenleri unut,
Cehennem kadar güzelken umut.

Aynı suçun izlerini taşıırken
Benim cezam seninkinden büyük.

Meltem Hilooğlu

Cinayetin İzi

Savrulsun tüm doğrular
Kurduğun, kırdığın ne varsa
Yok et cinayetin izini
Önce evinin önünden başla
Suları kurut, kırmızıları sakla.

Avucumda ufalanan ne varsa...
Temizle vicdanını aklınca
İzleri yok edersin, amenna
Şaşmaz terazi, unutur sanma.
Bir gün fısıldar kulağına...

Cinayet, bir kuşun ağzında....

Meltem Hilooğlu

Darmadağın

Kalanında gidenin de gönlü hoş olacaktı
Varsın olmasın
Sevdiğini söylemeden giden var
Sevildiğini bilmeden ölen.

Meltem Hilooğlu

Dönen'ce

Aklımın aynasını kırdım.
Şularını kuruttum.
İçilmemiş yeminlerden iki kadeh...
Örtbas edilmiş sancılar savrulsun

Kopuk dünyanın teline bastım.
Akordu bozukmuş dönencenin
Varsın yerin dibine batsın.

Kavrulmuş yüzünde batıyor güneş.
Varsın yüzün batsın.

Meltem Hilooğlu

Dönence Der Dönmez

Bu kaçınıcı bayram?
Kaçınıcı gündüz ?
Savruldu eksenden çiçekler
Tersyüz medcezirler...

Bu kaçınıcı bayram?
Kaçınıcı hezeyan?
Yarım küreler tamamlamaz!
Dönence der, dönmez!

Meltem Hilooğlu

Eğreti Düzen

Yüzüme çarpan eğreti düzen...
Saatin kadranı bozuk
Bozuk çalışıyor aynalar
Hava bozuk açmış.

Bir çiçek can verir usulca,
Toprak uğuldar sessizce
Ağzımda küfürlerle...
Yenilmişim dünyaya...

Meltem Hilooğlu

Eyvallah

Bir çiçek sevmeli hergün
Hiç okşanmamış bir başı okşamalı.
Küfür savuran ağızlara bir tebessüm etmeli.
Ekmeğini bölüşmeyi değil, ekmeğini tümüyle vermeyi öğrenmeli.
Güzel bir söz söylemeli hergün.
Geçmiş zamanın "miş'ine" de, gelecek zamanın kipine de, eyvallah demeli.
Bir şarkı söylemeli.
Sesine, saçına, yüzüne bakmadan.
En güzel şarkıyı en kötû haliyle söylemeli.
Gelenede gidenede, yoldan geçenede...
Aldırış etmemeli.

Rüzgar nerden eserse, nasıl eserse...
Gemisinin kaptanı olmalı insan.
Dalgalara kucaak açmalı.
Güneşin yanığına da, yağmurun sağanağına da
Eyvallah demeli.
Eyvallah.

Meltem Hilooğlu

Gafil

Sustumsa...Aldandımsa..
Onu yazgım bilmiştim oysa.
Feleğın kararı buysa
Kavanozda biten kahve değil,
Umutsa...
Ben de bittim nasıl olsa.

Meltem Hilooğlu

Geçmişe Mazi

Maziyi arayan kim?
Mazi batsın.
Mazide var olan,
Var olup da kaybolan,
Yerine koyamadıklarımızı arıyoruz.
Yerine koyamadıklarımız batsın.

Meltem Hilooğlu

Göğsündeki Bahçe

İçim hâlâ ıslak...
Biraz buğulu...
Göğsündeki balkona asıldım.
Nasıl bir boşluk ki bu.
Düşüşlerimi sayamadım.

Meltem Hilooğlu

Hala Anlamıyor Musun?

Ruhumda cinayet işlemiş gibi bir ağırlık
Çalınmamış tüm kapıları çaldım
Gönül harem kedere komşu
Kemanın bir telinde bin gam
Zamanın bozuk ezgisi çalıyor

Kaldırımlar vuslata hasret
Dönemeçler hep sana dönüyor
Ah şu dikiz aynaları..
Hepside sana bakıyor

Suretinden yoksun camları kırdım
Canları hiç saydım.
Geriye işliyor zaman.
Sana çıkmayan tüm yolları kapattım
Çıkamaz sokakları utandırdım
Hâlâ anlamıyor musun?

Meltem Hilooğlu

Her Şey Sizin İçin

Ah bu güzel hava
Bulutlar dans ediyor
Bu cümbüşü seyre dalın
Gümüşler, altınlar, sedefler...
Hepsi sizin için bayım
Yo, yoo ağlamıyorum
Gözüme toz kaçmadı
Kaçan sizdiniz bayım
Kadehiniz burda.
Tüm yaşlarımı damlattım.
Afiyet olsun bayım.

Meltem Hilooğlu

Hercai

Buz gibi güçlendim.
Hangi kor yangınlar işler ruhuma
O günkü gibi soğuk ve vakur,
Kanlı uykulardan uyandım.

Hangi sabahlar güneşi doğurur?
Yahut güneş mi sabahı doğurur?
Bilmem.

Hangi bilindik şey şüphesiz ?
Hangi bilinmeyenler şüpheli?
Bilmem.

Tüm hararetler müphem.

Ey dağılmamış sisin aziz yolcusu
Bilinmezliğin en bilineninde kaybol.

Temeli çürümüş mevcudiyetinin.
Karınca gibi sebatkar değil
İnsan gibi hercai, daldan dala konan
Varolmuş hezeyanların dik âlâsı.
Etrafını çevreleyen coğrafyanda kal.

Meltem Hilooğlu

Hercümerç

İçimde 365 ayna
365'i kırık
365' i karanlık
Binlerce uçurum...
Hercümerç oldum.

Meltem Hilooğlu

Hikaye

İnsan evvela şiir olmalı.
Sevdiğini bir cümlede vurmali.
Biraz lirik, yahut dramatik
En sona noktayı koymalı.

Sen cepheni sıcak tut.
Tüm çarpışmalar soğuktur.
Şiir olmak boş terane.
Bizden ancak "hikaye" olur.

Meltem Hilooğlu

Huşu

Hevesler derin bir kuyunun dibinde...
Katrana bulanana vedalar kirpiklerde.
Afaki sözler, bıçare...

Senin ellerin, ellere ait
Göz kapaklarının ardındaki karanlık...
Ah'lara ve ay'a vadedildi.

Hiç yaşanmamış, hiç konuşmamış gibi
Aynı semada aynı toprakta
İki yabancı bizden de tanıdık

Ey gizlice çürüyen ruh!
Ellerin göz yaşıyla kirlenmiş
Huşu içinde kal.
Lakin...
Hangi ibadet temizler yüreğini.?

Meltem Hilooğlu

Hüzün Çekirdeği

Umudun bozgun aynasında
Yutarcasına uçurumlar..
Boynuna dolanan güvercin kanadı
Yarasını akıtmaya çalışan
Dönüp duran ekseninde.

Sancılanan bulutların pul pul döktüğü
Yalandan daha hızlı yayılan,
Narin bir hüzün çekirdeği.
Çatlamış yaşamların kıyısında...
Tutunamayan yorgun düş.

Mavi bir rüya çizdim
Gediğinde güneş sallanan..
Engibeli saksılardan taşan çiçekler
Ölmekten usanmış yaprağıyla
Gövdesine gülümseyen...

Penceremde yokluklar biriktirdim
Usul usul çoğalan.
Dizlerimde çözülür unutulmuş
Kalbim yıkık düzenlerin timsali
Yeniden var olmaya çalışır.

Meltem Hilooğlu

Irak

Aynı sazın farklı telleriyiz.
Öyle karmaşık, öyle paramparça...
Öyle de yakın.
Bozguna uğramış düşman gibiyiz
Aynı türküyü bile çalmaz telimiz.

Meltem Hilooğlu

İçelim Bu Akşam

Hadi seninle içelim bu akşam
Yaşadıklarımızın hatırına...
Geceye yas'lanalım.
Kırmızıya boyansın duvarlar.
Yaşayamadıklarımıza bir oh çekelim
(Belki of deriz içimizden)
Kavgalarımıza toprak atalım.
Yaşayan ölülere bir selam...
Kırık dünyaya kırık bir çığlık atalım.

Meltem Hilooğlu

İçimden Biliyorum

Sessizliği giydim üstüme
Anılarımı kuruttum güneşte
Ayın şaykını bekledim
Kırgınlığımı vursun yüzüme

Ne değişir ki..
Yağmur yağar, pirüpak olur her ten
Toprak kokar,
Ardından bir çığlık kopar.

Ölüler yalnız toprak altında olmaz
İçimden biliyorum.

Meltem Hilooğlu

İçimin Mavisi

Her gün doğumunda...
Seni okurum, aç karna...
Seni yazarım.
Seni düşünürüm.
Eğer toksam...
Daha fazlası...
Senin adımını, adım sayarım
Sularını, denizim bilirim

Ey bir gölgeden daha yakın servi!
Terket artık içimdeki maviyi.

Meltem Hilooğlu

İki Cümle

Kuşlar uğramaz bu memlekete.

Kavisli vicdanının sesidir, uğuldayan.

Meltem Hilooğlu

İnce İnce Gidilir

Bir kuş havalanır
İnce kanadının tozunu attırır
En kalın gidişler
İnce ince gidilir.

En ağır yükler..
En hafif bedende...
İnci yüzler incinir.
İnce gidilir ince...

Yolun en incesinde...
En incinmiş şarkı dinlenir.
İncinmiş aynalara baka baka...
İnce ince gidilir.
(Anca gidilir anca

Meltem Hilooğlu

Kaburgamdaki Boşluk Adına

Hak edilmemiş hüznler adına
Yeşermeden beli bükülen çiçek adına...
Cömert aynaların hiç'liği adına..
Yastıklardan süzülen bulutlar adına...
Sızısından habersiz düşler adına
Kirli kederlerin, kirli izi adına...
Buğulu camlar adına...
Pencerelerin bekleyeni adına...
İzi belli mayına, ağız dolusu gülen adına

Kaybedilmiş savaşlar adına...

Kaburgamdaki boşluk adına...

Meltem Hilooğlu

Karanlık Çağ

Vücut bulmuş tüm zerafetiyle karanlık
Çatılardan menfur salyalar akıyor
Tüm çirkinliğiyle gökyüzünü alaşağı ediyor
Mumun alevini titreten, karanlık bir çağ bu.

Yüreğini kaldırımlara terketmiş şu zaman.
Bilgisizlik, cahillik, kibir, bir vagona emanet.
Saygısızlığın ve âdiliğin lokomotifinde...
Kötülüğün kötülükle yarıştığı, mezbele bir çağ bu.

Bunca yüz birbirine yabancı.
Birbirini tanıyanlar nankör.
Herkesin sevgisi ketum kumbarasında
Başını rahatça yastığa koyan, vefasız bir çağ bu.

Doğudan batıya kızgın naralar atılıyor.
Suçlular kızgın gözlerindeki, suçu yarıştırıyor
Koşar adım gidiyor. Deliye dönmüş kırmızılar.
Kanlı muhasebelerin yapıldığı kansız bir çağ bu.

Neredeyse siyahlar yarışıyor diyeceğim.
Düşüncelerim utandı, ağzınız utanmadı diyeceğim.
İnsanlıkmış... İnsanoğluymuş... Boş terane.
Arsızlığın arşa değdiği, arsız bir çağ bu.

Meltem Hilooğlu

Karmaşıa

Yörüngende dönen yıldızları takip ettim.
365 günün 360'ı geceyim.
Seni seve seve nefret ettim.
Etmeye yeltendim.
Edemedim.
Allah kahretsin. (içimden dedim)
Bir karmaşadır, yitip gittim.

Meltem Hilooğlu

Karşılıklı Zıtlık

Ey ölüm!
Kime gelirsen gel...
Beni her zaman şaşırtıyorsun.

Ve sen...
Kime gidersen git
Şaşırmayacağım!

Meltem Hilooğlu

Keder Ağacı

Kadın geldi.

Ağacın yapraklarını okşadı
Hüznünü çıkardı bağrından yapraklara astı
Yeşerdiginiz yeter, kuruyun artık dedi

Dizlerinde birikmiş acıları çıkardı
Usulca bağladı ağacın gövdesine
Acılarımın gövdemde yeri yok dedi.

Esaretine hüküm veren,
Dimağına yapışan hezeyanları astı ağaca
Ayrılın artık benden dedi.

Yüreğinden sevincini çıkardı kadın
Serpiştirdi ağacın etrafına
Sizin sonunuz hep pişmanlık dedi.

Kadın ağacın köklerine uzandı
Gözünden süzülen yaşları damlattı
Kursağında çok şey birikmişti besbelli

Kadın hiçbir şey diyemedi.

Meltem Hilooğlu

Kırmızı

Neyse ki tecrübeliyim
İnsan yüreğindeki cehennemi gördükten sonra..
Gideceğim yerin kırmızısı önemli değil.

Meltem Hilooğlu

Kırmızı Kablo

Ben bu dünyanın mültecisiyim
Şişirilmiş yüreklere emanet edildim
Nereden bilebilirdim kof tanesine döneceğimi
Balon değil bu.
Bomba infilak etti.
Acıyla güçlendirilmiş, yüreklendirilmişti.
Her zerresi, zerreme işledi
Bende bütün renkler aynıyken
Kalbimin kırmızı kablosu kesildi.

Meltem Hilooğlu

Kısa Masal

Toprak gibi baktı adam.

Ölümün rengine büründü kadın.

Buluşacaklardı besbelli

Adam gitti, yeşerdi.

Kadın gidemedi, soldu.

Meltem Hilooğlu

Kısır Döngü

Bu güzel, geniş gökyüzü...
Kimlere dar geliyordu?
Dar gelen gökyüzü değil, sığ kafalar
Şerle oturup, şirretle kalkanlar

Sorsan herkes iyi.
Herkesin içi ferah.
Peki bu lanet olası kötülük nereden geliyor?

Cennet özlemi çekmeyecekti
Yeryüzünü cehenneme çevirenler
Vaadlerde vaazlarda bir kenara
İçindedir cennetle cehennem

Meltem Hilooğlu

Kötü Masal

Bir varmış da bir yok olmuş
Yer yarılmış gök yarılmış
Gece gibi bakışları geceyi yakmış
Ardında kalan ruhunu asmış
Acısını gömen yürümüş,
Gömemeyen uyumuş
Olan olmuş biten bitmiş
Olan olduğuyla kalmış.
Kimse ermemiş muradına.
Kerevetine çıkan da olmamış.
Bu masal da burda bitmiş.

Meltem Hilooğlu

Kötü Şiir

Kementi dar bir ipte dizerim cümleleri
İpin en yağlı yerine oturur ünlem!
Hicran, düğüm düğüm...
Ağıt ağıt süzülür gidişler.

Bir ayetin kutsallığı okunur yeryüzünde
Kuşlar göğsünden bir el çıkartır
Aynı anda fısıldar evren,
Kötü şiirlerde asılmanın korkusudur beni yıkan.

Meltem Hilooğlu

Kurabiye Gibi

Kirli sevinçlerinizi uzak tutun
Bu fenalığı göreceğ göz yok bende.
Acınızı, acım değilmiş gibi yaşarım
Gökyüzünden ibaret sizinle ortaklığım
Yüzüm bile ağır gelirken bana
Hemhal olmuşsunuz aynalarla

Siyahı çarpın siyahla
Beyaz çıkmaz ortaya
Bırakın, nefretin karesini almayı
Kirletemem ruhumu.
Dolaşamam aynalarla.
Dağılın etrafımdan
Bir kurabiye gibi dağılın ağızımda. .

Meltem Hilooğlu

Manifesto

Tüm yaşanmamışlıkları saklayacağım.
Sahte sevgilerden uzak duracağım
"Herkes"lerin ne dediğini umuruma yaklaştırmayacağım
Acınızı acım değilmiş gibi yaşayacağım

Söylenmemiş şarkıları dinleyeceğim
İster sevin, ister sevmeyin
Okşanmamış başları okşayacağım
Mağrur ruhumu dik tutacağım
Umutları çiçek açmamış bahçelere ekeceğim.
Bekleyişleri sis bombasına boğacağım

Sevgiyle pişmanlığı bir tutacağım.
Arasına duvar koymaya çalışanı yok sayacağım

Pusulam aynam olacak.

Yeşili sevmeyeni öpmeyeceğim.
Hayallerde yaşamayanı savunmayacağım.

Kavgalarımı kuşanıp yola çıkacağım.
İster gelin ister gelmeyin.
Gelişleri var, gidişleri yok sayacağım.

Meltem Hilooğlu

Mazeret

Yüzümde iki kan çukuru
İki yanımda kasvet...
Pirüpak hüznü..
El değmemiş, hiç yaşanmamış
Gökle yer arası yağmur damlası

Hayatın mazereti vardı
Gönlünde taşıdığın ağır geldiyse
Yük olmasın dercesine
Avuçlarının arasına alırdı.

Meltem Hilooğlu

Mevsimlerden "keşke"

Penceremden yaz geçiyor
Kahkahayla, cümbüşle, güneşle...
Oysa benim dimağımdan kış akıyor
Damla damla yokluğun süzülüyor
Adın geçiyor bir cümlede.
Mevsim değişiyor,
Mevsim zemheri oluyor.
Keşke diyorum içimden.

Keşke yokluğunun alnı olsa da öpsem.

Meltem Hilooğlu

Mutlak

Yüregimi koydum bir kenara.
Güneşi avuçladım, yas'ladım sırtımı rüzgara.
60 km' lik zamanın eşğinde,
Doğudan batıya, kuzeyden güneye...
Binbir farklı dilde de aynı anlama geliyoruz seninle.
Var olduğun coğrafyayı seveyim.

Meltem Hilooğlu

Namevcut

21 tane yüzyıl vardı
Yanlışına, yanılmışına denk geldik.
Ey kanadı kırık dünya!
Hercümerç dönence..
İnsanlar soğuk, insanlık boğucu.
Hepinize uzaktan bakıyorum
Uzaktan bakıyor ve gülümsüyorum.

Meltem Hilooğlu

Ne Kalır

Bir insan kaç kez yıkılır bu hayatta?
Kaç kez yaptıklarından pişmanlık duyar ?
Yapamadıklarına kaç kez hayıflanır?
Kaç kez ağlar, kaç kez içine akıtır?

Bir.. beş...on.
Hepsini toplarsak ne eder?
Hepsini toplarsak ne çıkar?

İnsandan geriye ne kalır?

Meltem Hilooğlu

Neşter

Zamanın ipleri düğümlü
Eğreti düzene, eğreti neşter...
Nereye dokunacağından bihaber
Ahh dimağıma meydan okuyan mevsimsiz uyku
Mazlum oyuncu, zalim çember...

Sen ki gece gibi ortada
Mahzun, masum, dağınık yılıkı
Sulusepken yolumun pusulası
Ahh beni yıkan gözümün hafızası
Belleğimi taşıran damla
Nazende hatıram...

Meltem Hilooğlu

Olasılık

Doğruların yanlış olduğunu görene kadar
Keşkelerin yalnızlığı.
Şunu unutma küçük prens;
Direkten dönen top gole de yakındır.
Auta da.

Meltem Hilooğlu

Ölüm Gibi Bir Şey Arıyorum

İnceden bir kelebeğe dönüştüm
Artık ömrümde kısa..
Bir tırtılın telaşı yok üstümde.
Ne kadar renkliyse kanadım...
Ruhumda o kadar sisli, buğulu...
Acımasız bir el arıyorum.
Yahut bir sürüngen, bir kuş, bir böcek..
Bana aç kalmış bir şey...
Ölüm gibi bir şey arıyorum.

Meltem Hilooğlu

Öpüyorum

Mutlak gerçeklerden öpüyorum seni.
Tutsak doğrulardan, el değmemiş rüyalarından...
Nemli gözlerindeki sırlardan...
Kavrulmuş yüzünde biten yalanlardan öpüyorum seni.

Kirpiklerine gizlediğin suçtan...
Hiç çekilmemiş cezandan öpüyorum.

İhanetinden öpüyorum.
En çok da vicdanından.

Meltem Hilooğlu

Saklı Masal

Ey unutuluş;
Sana dağılmamış karanlıklardan yazıyorum
Pusulamı sana çevirdim
Batına mağrip, kuzeyine şimalim
Ruhumla etimle, kirpiğimle...
Kabulüm yokluğa.
Varlığına al beni.

Kötü masallara da inanıyorum artık
Kurşun askeri ateş,
Kibritçi kızı soğuk mahvetti.

Varsın bana da ne bir ne üç...
Gökten hiç elma düşmesin.

Meltem Hilooğlu

Sevinelim Bizde

Cıvı cıvı sesler...
Kuş sesleri dimağımızda...
Sararan yüzümüz değil,
Buğday tarlamız.
Mavilikler pusulamız...
Artılar eksiler suların içinde kaybolur
Binbir ağaç doğurur bu orman.
Binbir derdimiz yaprak olur

Çalışı gırpısıyla yeşerir dünya
Çiçek açmış bahçe adına...
Sevinelim bizde...
Neşeyle, baharla, umutla...

Meltem Hilooğlu

Son Güneş

Gececekti günler birden
Yaşanmışlıklar silinecek
Yaşanılan anılarda yok olacaktı insanlarla.
Kabuslardan uyanıp rüyalarda yaşayacağız.
Balıkları suda boğacağız.
Son bir kez...
Yok oluşlara...
Yol olmuşlara..
Güneş olup biz de batacağız.

Meltem Hilooğlu

Suretsiz

Uçurumun kenarında yürürken,
Ayaklarımızın altına taşlar serpildi.
Kısacık ömür, uzun cümleler içinde eridi.
Yer çekimine yenik düşen insanlığın sureti
İki yüzlülüğün kitabını yazıp başucunda bekletti.

Kara günlerde arkamızda durdular.
Sakin yanlış anlamayın bayanlar baylar
Arkamızda duranlar destek için değil;
Sırtımıza bıçak saplamaya dünden razı olanlar.

Tanıdığımızı, bildiğimizi sanarız
Bir vakit, yalanları yanılgılara adarız
Var'ı yok edip, yok' u yok saydılar mı
Durmaksızın kanarız,
Kanaya kanaya kanarız!

Meltem Hilooğlu

Tarihim Seninle Başladı

Sen benim geleneğim,
Aidiyetim...
Medeniyetim...

Yazının bulunmasıyla başladı, tarih
Ve benim tarihim...
Seninle başladı.

Meltem Hilooğlu

Tozlu Gülümseme

Şaatin sisli kadranını kaldır,
Üz mevsimi, zamansız yaşa
Meyil ediyor sana körpe dünya
Esrarın bir bulut, hırçın bir dalga
Yelesini kaldırmış rüzgar
Rayihana erişmekte...
Alacağı senden, tozlu bir gülümseme.

Meltem Hilooğlu

Uzaklar Ülkesi

Düşünmemek her an'ı
Ve hiç uyanmamak, taş gibi...

Bir çember çizmek, kaleme dolanmadan
Zamansızlığı bükebilmek bileğimle
Gidebilmek, yazgı gibi uluorta

Acının sarılışına yakalanmadan...
Kalabalık dimağımdan da uzağa..

Uzaklar ülkesine...

Meltem Hilooğlu

Vaveyla

Gün batımına eşlik et vaveyla
Benzersiz bir giz gibi...
Göreceğin her şey sana ait.

İçimdeki sese kulak ver, sağır oldum.
Ey vaveyla! Dimağıma meydan okudun.

Avaz avaz haykırdı riyakar aynalar
Ne sağına ne soluna bakan var.
Vaveyla sesinde gizli bir haz var.

Kuşku duyan ağızların kulakları tıkandı
Hezeyanlar uçtu toprağa, ekinler sarardı
Kara yazdan bana kara bir niyaz kaldı

Ardından şehrimde hüzün yağdı
Gök yarıldı, başıma hazin bir son düştü
Kanadı kırık yüzleşmeler şahit.
Tanık olduğum tüm gölgeler eğri.
Vaveyla! Gökyüzü bunu yalnızca seyran eyledi.

Kahvenin köpüğünde gülüşler gizli
İki yudum sonra derin bir hüzün saklı
Zafer yolunda dikenler tacı...
Rüzgar aldı savurdu etime batırdı
Gecenin karanlığına vaveyla karıştı.

Doğudan batıya kaygılar sıralandı.
İttifak yaptım, dünya anahtarı sakladı.
Ey vaveyla! Tüm kapılar yüzüme kapandı.

Beyazlara siyah düştü, siyah küle döndü
Devir döndü, en cengaverler korkağa büründü
Vaveyla! Sözlerini mihenge vurdum, renklerin ferisi söndü.

Kalaylanmış yalanlar doğaya salındı
Çoğaldıkça çoğaldı, ayaklara dolandı.
Dipsiz kuyularda sızlanan melun yankı...
Kim bilir hangi hayatın nefesini çaldı.

Kainatı sarmaşıklar dağladı.
Darmadağın inleyen meyus sis.
Yüzüme ağır bir yenilgi doladı.

Vaveyla! Senden geriye bana bir "hiç" kaldı.

Bicanım, haykırışım, celladım!

Ağzımdan, adımına kadar...
Ey gözleri kısık, kırmızı vaveylam!

Heybemde rüyamı tamamlayacak bir cevher yok.
Efsunlu sabahlardan bana pay yok.

Gün doğumuda, gün batımında şahit.

Dimağıma değen her mavilik senin.
Kemiğini kırdığın avazlar senin.

Tüm "var'lar" senin.
Ben yoklar ülkesinin, yok olamamış yokluğuyum vaveyla.
Toprakla sınandım.

Toprağa karıştımda, bir "yok olamadım."

Meltem Hilooğlu

Yadsıma

Kovaladım tüm gerçekleri
Elimde yalın bir yalan kaldı.

Her yanlış, doğruya bir adım yaklaştırır.
Kaç yanlıştan doğdun?
Kaç yanlıştan var ettin kendini?

Tüm doğruları topladım.
Hiçbiri getirmedi seni.

Meltem Hilooğlu

Yankı

Rengarenk taşların soğuşunda...
Yedi rengin yedisine yenildim
Elimde bir siyah kaldı
Titreşimin tellerinde...
Kulakların dinleyemeyeceği ağızla...
Karanlığa bir çılglık attım
37 dilde yankılandım.

Meltem Hilooğlu

Yaralı Ölüm

Fikrimden vuruldum
Sevgimden...
Dostluğumdan...
Bıçakla, silahla değil, ölüm
Katilde, bunları kullanan değil
En ince yerimden vuruldum
Fikrimin en incyesinden
Sevgimin...
Dostluğumun en incyesinden...
Vuruldum en derinden
Celladım, acımasız bir katil
Ben de kendimce bir ölüyüm.
Ben yaralı bir ölüyüm.

Meltem Hilooğlu

Yazgı Çemberi

Aklımda dolanan dağınık uğultu...
Gözümde sancıyor mevsimsiz yağmur
Durmaksızın çoğalan boşluk.
Engibeli toprak kokusu...

Ey bir çemberde herkese eşit duran yazgı!
Fısılda hassas dünyaya!
Yalan bir uykudur "yaşamak"
"Ölüm" bir güneş gibi gerçek.

Meltem Hilooğlu

Zamane Zaman

Gülerdi...Ve belirirdi insanlığın alnında çizgiler
göz çukuruna itilirdi tebessümler

dudaklarını ısırırdı gülerek
kaşlarını çatardı aynı anda
gamsızdı...arsızdı...
pişmanlığın süngüsünü alınlara dayatırdı
yalandı... yalancıydı
gereksiz bir şakaydı.

uzaktan gelen hoş bir ses,
yakınlaştıkça kulağı tırmalayan bir dağdı

temkinli bir avcıydı
hissettirmeden geçirirdi ilmeği boynuna
sıktıkça sıkardı
her şeyi kursaklarda bırakırdı

Ey bana "günü" doğurmayan "zaman" !
Ey uğradıkça can yakan "zaman" !

Meltem Hilooğlu

Zayi

Birkaç g l savruldu etrafa
Birkaç kayıp sabah.
Nemli bir g z değdi tenime.
Birkaç diken...

Meltem Hilooğlu